

ПРОБЛЕМАТА КАК

11 Σεπτεμβρίου 1880

Ἀλλ' ἄλλο λογαριάζει τῆς θεοσιέας.
κ. Θ. δὲ Χ. Ἀθήνας. Σὰς εὐχαριστοῦμεν. — κ.
Γ. Α. Π. Κέρκυραν. Οἱ 8 δεμένοι τόμοι ἀποστάλησαν διὰ
τοῦ κ. Α. Μ. Ι. — κ. Ν. Ἀγνούδην φαίνεται ὅμως ὅτι
ἡ λέξις ἦτο ἐν χρήσει καὶ ἐπὶ ἐπαναστάσεως, ὡς ἐξέγεται
ἐκ τῶν ἐπομένων· ἄτινα μεταφέρω ἐκ τῶν «Ἱστορικῶν ἀνα-
μνήσεων» [τόμ. 6' σ. 283, ἐκδ. 1879] τοῦ μακαρίτου Νικ.
Δραγοῦμη. — π. Πότα ζῆτες, ἡρώτα τὴν κυβερνήτην
πρωαντηρίου (ἐν ἔτει 1832), γράφει ὁ γλαφυρὸς συγγρα-
φεύς, ἵνα με μεταφέρῃς εἰς τὸν βασιλέα; — Ἐκατὸν πενήν-
τα κοτα γρόσια, ἀπακρίθη ἡριαλδαριστὴ ὁ Σπεταιώτης. —
Ἐτοιμάσθητε λοιπὸν καὶ ἀρίστως ἐπιστρέφω. — Καὶ ἐπι-
στρέφων φέρε καὶ τὰ γρόσια. — Θὰ σὲ πληρώσω μετὰ τὴν
ἐπιστροφήν ἡ κυβερνήτης. — Ἡ Ψωροκώσταται! ἀνέ-
κραξεν ὁ Σπεταιώτης, καὶ τὸν ἐπέεξε τὴν βάρυν. Ἐπειδὴ
δὲ, δημόσιος ὢν λειτουργὸς, ἐθεώρησα ἑμαυτὸν προσβλη-
θέντα, ἀπετάθην πρὸς ῥαῦτερον, ἀλλὰ καὶ οὕτως καὶ ὁ τρί-
τος ὃν ἠθέλησα νὰ δοκιμάσω, μὴδὲ ἀκούοντες ὅτι τὸν ναῦ-
λ' ἀποσιῇ ἡ κυβερνήτης, ἐστρέψαν καγχάζοντες χλευα-
στικῶς τὰ νῦτα καὶ μετ' ἐκτελέσαντο συσφίγγοντα τὴν ἐπι-
στολήν. Ἐπανελθὼν δὲ κατὰσχυσμένος ἐν τῇ προϊστάμενῳ
μου, — Πῶς! ἀκούω δὲ, ἤκουσα αὐτὸν ἀνακράζοντα ἀνυ-
πομῶνως. — Καὶ πῶς νὰ πληρώσω τὸν ναυλον; — Τίς ἡ
χρεία νὰ πληρωθῇ ἀπὸ τοῦδε; μετὰ τὴν ἐπιστροφήν σου
πληθύνει ἡ κυβερνήτης! — Τὴν κυβερνήτην, ἐπανελάβον, ὀνο-
μάζουσιν ὅλοι Ψωροκώσταται νῦν καὶ οὐδὲ λεπτὸν ἐμ-
πιστεύονται εἰς αὐτήν. — Γ. Α. Μ. Βερολίον. Ἀπέβιασε
πέρυσιν. Ἡ ἐπιστολή σου ἀπεστάλη πρὸς τὸν υἱόν σου. —
κ. Μ. Π. Κ. Σμύρνη. Σὰς ἐνεργάμενον συνδρομητὴν εἰς 2
σώματα. Βιβλίον οὗον ἐπιθυμοῦμεν δὲν ὑφ' ὀνόματι Ἀθηνῶν;
ἀποταθῇς εἰς τὴν βιβλιοφίλῃν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.
— 1880. Κατὰ τὰ τέλη τ' Ὀκτωβρίου. — κ. Θ. Β. Κ. Κέρ-
κυραν, Ν. Κ. Ἀθρον, Ν. Α. Π. Παύριον, Ε. Κ. Ἀστρο-
Γ. Μ. Σύρον, Α. Β. Πειραιᾶ καὶ Ἀρχιμανδρίτην Γ. Ν.
Νεάπολιν. Ἐλήφθησαν. — Ἀναγνώστη τῆς Ε. Πάντα
κατὰ τοῦτο περριανθοντοί οἱ Ἀμερικανοὶ Ἰδοὺ δὲ περιστο-
τικόν τιν, ἐξ οὗ δύνασθε νὰ ἐννοήσῃτε μέχρι ποίου βαθμοῦ
ὠθοῦσι τὸ παράδοξον οἰκτικότοι τοῦ νέου κόσμου εἰς τὴν
γνωστοποίησιν. Παριστάνετε ἑσχάτως ἐν μικρᾷ πο-
λεὶ τῆς Ἀμερικῆς ἡ «Κυρία μετὰ καμελίας» τοῦ Ἀλ-
ξάνδρου Δυμά, υἱοῦ. Μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως, ἐν
οἷς θεαταὶ ἡτοιμάζοντο νὰ ἀπέλθωσιν, αἶφνης ἀναδύσθη
καὶ πάλιν ἡ ἀδελφά, κύριός τις δὲ ἐν μελανῇ περιβολῇ προ-
χωρεῖ σοδρὸς ἐπὶ τῆς σκηνῆς. «Κυρίαί καὶ κύριοι, λέγει
ἀποτιμώμενος πρὸς τοὺς θεατάς, ἴδετε τὸν θλιβερόν τέλει
τῆς δυστυχούς «Κυρίας μετὰ καμελίας». Αἰσὶν μὰθε
ὅτι ἡ Μαργαρίτα Γωτιὲ δὲν εὖ ἀπέλθονκεν, ἐάν ἤθελε καὶ
χορῆσιν τῶν σκηθικῶν τοξόχικων (râpilles) τοῦ περιφθι-
μολογῆσαι τοῦτο, ὅσπου οὐκ ἐν διεύθυνσιν λαμβάν-
την τιμὴν νὰ σὲ γνωστοποιήσωμεν. Ἐπεὶ παραδόξως τρε-
πος γνωστοποίησεως εἶνε ὁ ἐπὶ μῶς. Ἐπάρχει
ἀμερικανικὴ νεκροταφεία ἐπιθυμία πλῆξ ῥέρουσα ταύτην
τὴν ἐπιγράφησιν. «Ἐνταῦθα κατεῖχε ἡ Γωιάννα Χ. . . . σὺν
ζυγῷ τοῦ κ. Χ. . . . ἰδιοκτήτου τοῦ μεγάλου πλοιοκλεῖ-
στῆς ὁδῶ. . . . ἀρβ. . . . ἐν ᾧ παλιντοῦσι οἱ στερρότεροι καὶ
κομψότεροι πλοῖα τοῦ σύμπλοῦ.»